

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Viliama Pohančeníka v právnej veci žalobcu: **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce**, Plynárenská 1, Michalovce, *právne zastúpeného*.: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie** so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13. mája 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/84/2017-41 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/84/2017-41 zo dňa 28. júna 2018 z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „*krajský súd*“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „*SSP*“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0720/99/2018 zo dňa 13.05.2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. ET/0186/08/15 zo dňa 19.08.2015, ktorým bola podľa § 35 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení účinnom v čase porušenia povinností (ďalej len „*zákon o tepelnej energetike*“) žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 330,- €, pre porušenie § 17 ods. 4 písm. c) a § 18 ods. 4 písm. d) v nadväznosti na § 7, § 9 a § 10 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z. (ďalej len „*vyhláška*“), v znení účinnom v čase porušenia povinností, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil.

2. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v čase od 11.11.2014 (začiatok výkonu kontroly) do 17.12.2014, kedy bol ukončený výkon kontroly spisanim Protokolu č. 7/08/2014 v sídle žalobcu, zistené, že tento porušil povinnosť konečného odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 9 a 10 vyhlášky, nakoľko náklady na prípravu teplej úžitkovej vody neboli rozdelené na základnú zložku, ktorá má tvoriť 10% a spotrebnú zložku, ktorá má tvoriť 90% nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítavania, keď základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto žalobca rozpočítal spotrebnú zložku len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj na nebytové priestory, keďže pri rozpočítávaní množstva dodaného tepla v teplej úžitkovej vode uviedol žalobca údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 6 písm. a) vyhlášky iba za byty a spotrebná zložka aj pre nebytové priestory nebola rozpočítaná. Predmetné konanie bolo tiež v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 vyhlášky, v zmysle ktorého základná zložka sa rozpočítava medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový

priestor v objekte rozpočítavania, ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u konečného spotrebiteľa. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový dom ..., za rok 2013. Uvedeným konaním žalobca porušil povinnosť podľa § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike. Kontrolou bolo ďalej zistené, že žalobca porušil povinnosť odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania, nakoľko tento nerozpočítal množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 7 a § 10 vyhlášky, keď základná zložka nebola vypočítaná konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania. V danom prípade totižto bola spotrebná zložka rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - byty a nebola rozpočítaná aj pre nebytové priestory, nakoľko pri rozpočítávaní množstva dodaného tepla uviedol žalobca údaje podľa § 10 ods. 2 písm. c) a ods. 5 písm. b) vyhlášky iba za byty, pričom absentovali údaje aj za nebytové priestory. Uvedený nedostatok bol zistený vo vzťahu k objektu rozpočítavania - bytový dom ..., za rok 2013. Predmetným konaním žalobca porušil povinnosť podľa § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike. Za zistený nedostatok žalobca, ako koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi podľa § 17 ods. 4 písm. e), resp. odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi podľa § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike v plnom rozsahu zodpovedal.

3. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal žalobca odvolanie. Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou žalobcu bolo rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 17 ods. 4 písm. e) a rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike; čo žalobca porušil.

4. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že v rámci správy bytov a nebytových priestorov zabezpečoval dodávku všetkých služieb spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov - najmä dodávku tepla, teplej úžitkovej vody a studenej vody. Pri rozpočítávaní

nákladov tepla, resp. teplej úžitkovej vody v predmetnom bytovom dome nastal špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, čo pri kontrole konštatovali jednak inšpektori SOI aj následne tvorca vyhlášky, ktorého žalobca oslovil, aby navrhol riešenie daného problému. Odvolací orgán zamietol v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie ako nedôvodné.

5. Príslušný zamestnanec Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) po prešetrení danej veci (problematiky rozpočítavania v uvedenom bytovom dome) zaujal stanovisko a navrhol spôsob rozpočítavania nákladov tepla a teplej vody. Po prepočítaní vyúčtovania nákladov na základe stanoviska ÚRSO vyplývalo, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa, naopak zvýhodnil ho. Toto stanovisko bolo zaslané SOI, ako vyjadrenie k protokolu č. 7/08/2014 so žiadosťou o možnosť ponechania pôvodného rozúčtovania nákladov za rok 2013 bezo zmeny. Žalobca žiadal SOI, aby pri správnom konaní vzala do úvahy špecifickosť a zložitnosť rozpočítavania nákladov na predmetnom bytovom dome, ako aj skutočnosť, že neboli poškodení koneční spotrebiteľia.

6. Žalobca vo včas podanej žalobe namietal, že správny orgán nesprávne aplikoval ustanovenie § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike, keď za porušenie povinností § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) uloží orgán dozoru pokutu od 16,50 € do 3.300,00 €, najmä v súvislosti s tvrdením správneho orgánu, že zohľadnil pri určení výšky pokuty následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, keďže nedodržanie pravidiel rozpočítavania v súlade s osobitným predpisom sa negatívne prejavilo vo vyúčtovaní služieb spojených s bývaním za rok 2013. Žalobca poukázal na to, že realizáciou rozúčtovania neboli vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome nijakým spôsobom znevýhodnení ale naopak, boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám žalobca. Napokon samotná vyhláška v zmysle § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 umožňuje určiť si vlastné pravidlá rozúčtovania. Ako bolo žalovanému preukázané, pri rozpočítávaní nákladov tepla, resp. teplej úžitkovej vody v predmetnom bytovom dome nastal špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, čo pri vyššie spomenutej kontrole konštatovali inšpektori SOI. Žalobca dodal, že sa v záujme právnej istoty obrátil na tvorca vyhlášky so žiadosťou o návrh riešenia uvedeného špecifického prípadu. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vo svojom stanovisku jednoznačne konštatoval, že žalobca

v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa (vlastníkov bytov) ale naopak, zvýhodnil ich. Preto považoval zo strany žalobcu za nespravodlivé, že žalovaný uložil žalobcovi pokutu v takej výške, ako to vyplývalo z rozhodnutia č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016. Žalobca mal za to, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil a že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nevychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Rovnako bol názoru, že žalovaný správny orgán nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv pre rozhodnutie a taktiež nedostatočne prihliadol na všetky okolnosti prípadu. Preto z uvedených dôvodov navrhol, aby súd v zmysle § 190 ods. 3 SSP zrušil rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil právo na náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 70,- € na účet žalobcu a trov právneho zastúpenia v sume 363,80 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

7.K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 09.08.2017. Žalovaný mal za to, že v konaní postupoval správne, keď sankcionoval žalobcu pre porušenie ustanovenia § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike a pokutu uložil v zmysle § 35 ods. 1 písm. c) tohto zákona s tým, že pri odôvodnení výšky pokuty zohľadnil, okrem iného, aj následok protiprávneho konania, ktorým bolo ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Žalovaný poukázal na svoje vyjadrenie z napadnutého rozhodnutia, kde vo vzťahu k porušeniu ustanovenia § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike konštatoval, že v danom prípade došlo k jednoznačnému pochybeniu zo strany žalobcu, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania, keď konal v rozpore s § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, nakoľko nerozdelil správne náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, pretože základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Základná zložka bola rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytu (len pre byty) a nie aj pre nebytové priestory. Žalovaný právne kvalifikoval uvedený skutkový stav ako porušenie povinnosti koncového odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo tepla v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania a porušenie povinnosti odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi rozpočítavať množstvo

dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného, ktoré mu súd doručil dňa 09.10.2017, už nevyjadril, a teda nevyužil právo na svoju repliku k vyjadreniu žalovaného.

9. Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nestotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný na právnu vec žalobcu nesprávne aplikoval ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Naopak, mal za to, že ako prvostupňový správny orgán, tak aj žalovaný v konaní postupoval správne, keď sankcionoval žalobcu pre porušenie ust. § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike a pokutu uložil v zmysle § 35 ods. 1 písm. c) tohto zákona s tým, že pri odôvodnení výšky pokuty zohľadnil, okrem iného, aj následok protiprávneho konania, ktorým bolo ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Nikde v rozhodnutí žalovaného žalovaný netvrdil, že by žalobca mal ohroziť ekonomické záujmy konečných spotrebiteľov - vlastníkov nebytových priestorov, ako to v žalobe tvrdil žalobca. Preto krajský súd s názorom žalobcu, že jeho konaním nedošlo k poškodeniu vlastníkov bytov v dotknutom bytovom dome žiadnym spôsobom a že naopak, mal za to, že títo boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým je sám žalobca, pretože vzhľadom na zistený skutkový stav bolo takéto tvrdenie žalobcu nelogické,

a preto mylné. Vo vzťahu

k porušeniu ust. § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike mal krajský súd za to, že v preskúvanom prípade došlo k jednoznačnému pochybeniu zo strany žalobcu, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania, pretože konal v rozpore s ust. § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, ak správne nerozdelil náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, keďže základná zložka nebola rozpočítaná medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Základná zložka bola rozpočítaná len medzi konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytu (len pre byty) a nie aj pre nebytové priestory. Pri tomto porušení neobstála ani námietka žalobcu o špecifickosti a zložitosti rozpočítavania, pretože tu nebol problém s rôznymi druhmi meracích prístrojov, ako pri druhom porušení (ust. § 18 ods. 4 písm. d/ zákona o tepelnej energetike). Čo sa týka zvýhodnenia vlastníkov bytov oproti žalobcovi, ako vlastníkovi nebytových priestorov, žalovaný zohľadnil následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických

záujmov konečných spotrebiteľov - vlastníkov bytov. Toto tvrdenie žalovaného bolo správne prinajmenšom vo vzťahu k porušeniu § 17 ods. 4 písm. e) zákona o tepelnej energetike, pretože sám žalobca poskytol v správnom konaní žalovanému ako dôkaz rozdelenie vyúčtovania TUV za rok 2013 medzi byty a nebytové priestory na základe vyhlášky, ako aj ním zrealizované vyúčtovanie TUV za rok 2013. Z tohto podkladu vyplývalo, že ak by sa uplatnil postup vyúčtovania TUV podľa vyhlášky, náklady na TUV pre byty by boli vo výške 52.649,70 € a pre nebytové priestory vo výške 252,98 eur. Naproti tomu žalobca rozpočítal náklady až v sume 52.702,93 € pre byty a pre nebytové priestory len 199,75 €. V danom prípade teda jednoznačne došlo k poškodeniu vlastníkov bytov o sumu 53,23 eur, pretože ak by žalobca postupoval pri vyúčtovaní v zmysle vyhlášky, o túto sumu by platili koneční spotrebiteľia - vlastníci bytov menej. Toto bolo logické tvrdenie žalovaného oproti nelogickému tvrdeniu žalobcu. Preto aj túto nelogickú námietku žalobcu súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Krajský súd poukázal na nesprávny postup žalobcu, ako koncového odberateľa, ktorý rozpočítaval množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, keď nezabezpečil jednotný systém meradiel, tzn. buď zavedenie určených meradiel v celom objekte rozpočítavania, alebo aplikáciu systému podľa poměrových rozdeľovačov tepla, opäť v celom objekte rozpočítavania. Žalobca teda sám vytvoril, resp. udržiaval také podmienky v predmetnom bytovom dome, v ktorých nebolo objektívne možné vykonať rozpočítavanie v súlade s pravidlami vyhlášky, čo malo za následok jeho sankcionovanie zo strany žalovaného za porušenie ust. § 17 ods. 4 písm. e) a § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike podľa ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike s prihliadnutím na ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia.

11. Žalovaný vo svojom rozhodnutí poukázal aj na skutočnosť, že zo stanoviska ÚRSO v prvom rade vyplýval nesúlads skutočného stavu so stavom požadovaným príslušnými právnymi predpismi. ÚRSO evidentne vytýkal žalobcovi, že v zákone je výslovne stanovená alternatíva dvoch možných technických riešení merania tepla v objekte rozpočítavania u konečného spotrebiteľa. Vyhláška preto ustanovila postup rozpočítavania pre prípad zapojených určených meradiel u všetkých konečných spotrebiteľov alebo poměrových rozdeľovačov (tepla) vykurovacích nákladov u všetkých konečných spotrebiteľov, prípadne spôsob rozpočítavania bez týchto meracích prístrojov. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania

ust. § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerné rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Krajský súd preto považoval za mylné tvrdenie žalobcu, že URSO vo svojom stanovisku jednoznačne konštatoval, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa, a preto aj túto námietku žalobcu súd považuje za nedôvodnú.

12. Krajský súd zdôraznil, že bolo nutné vziať do úvahy aj skutočnosť, že „nie je súdom skutkovým“ ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy a tieto právne otázky žalobca výslovne namietal, avšak si ich mylne a najmä subjektívne vo svoj vlastný prospech a v neprospech vlastníkov bytov vykladal.

13. Podľa krajského súdu uloženie pokuty sa uskutočnilo v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správne orgány v zákonom stanovených limitoch, hraniciach uplatnili svoju právomoc a určili výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy bolo v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia), bolo aj náležité zdôvodnené. Správne orgány svoju diskrečnú právomoc použili v rámci zákonného rámca, z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočili, inštitút správnej úvahy nezneužili, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnili, a preto aj správna úvaha pri výške a druhu pokuty bola použitá v súlade so zákonom.

14. Krajský súd z uvedených dôvodov podľa ust. § 190 SSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

II.

15. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil podľa § 462 ods. 1 SSP a vec krajskému súdu vrátil na ďalšie konanie.

16.Podľa žalobcu napadnutý rozsudok krajského súdu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci aplikácii ust. § 35 ods. 1 písm. zákona o tepelnej energetike, keď za porušenie povinností § 17 ods. 4 písm. c/ a § 18 ods. 4 písm. d/ uloží orgán dozoru pokutu od 16,50 eur do 3 330,00 eur na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie spočívalo v tom, že krajský súd tvrdil, že správny orgán v rámci diskrečnej právomoci správne rozhodol o výške uloženej pokuty. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie správneho orgánu nebolo v súlade so zásadami logického uvažovania na základe ktorého by bol správny orgán schopný dostatočne odôvodniť ako a prečo dospel k takej výške pokuty, ako uložil vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.08.2015 č. ET/0186/08/15. Žalobca namietal, že správny orgán pri svojom rozhodovaní neprihliadal na všetky tvrdenia uvádzané žalobcom, uložil neprihliadnuc na všetky okolnosti prípadu neprimerane vysokú výšku pokuty.

17.Ďalej žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že realizáciou rozúčtovania neboli vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome nijakým spôsobom znevýhodnení ale naopak, boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým bol sám žalobca. Podľa žalobcu samotná vyhláška v zmysle § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 umožnila určiť si vlastné pravidlá rozúčtovania, preto nebola namieste prílišná prísnosť správneho orgánu. Zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov nikdy nedošlo k reklamácií predmetných služieb poskytovaných správcom bytového domu.

18.Žalobca upozornil, že v záujme právnej istoty sa obrátil na tvorca vyhlášky so žiadosťou o návrh riešenia uvedeného špecifického prípadu. Úrad pre reguláciu sieťových odvetí vo svojom stanovisku jednoznačne skonštatoval, že žalobca v pôvodnom rozúčtovaní nákladov nepoškodil konečného spotrebiteľa vlastníkov bytov ale naopak, zvýhodnil ich.

19.Žalobca mal za to, že žalovaný sa pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými vyjadreniami a argumentáciou žalobcu v správnom konaní. Ak by tak vykonal a aj napriek tomu by dospel k záveru, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu predmetných ustanovení zákona mal uložiť pokutu v minimálnej výške v sume 16,50 €.

III.

20. Žalovaný sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 08.10.2018, v ktorom poukázal na skutočnosť, že zo stanoviska ÚRSO v prvom rade vyplýval nesúladi skutočného stavu so stavom požadovaným príslušnými právnymi predpismi. ÚRSO evidentne vytýkalo žalobcovi, že v zákone je výslovne stanovená alternatíva dvoch možných technických riešení meradla tepla v objekte rozpočítavania u konečného spotrebiteľa. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania ust. § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky. Neobstála ani námietka žalobcu, že v predmetnom bytovom dome nastal špecifický prípad, ktorého riešenie neobsahuje vyhláška, nakoľko žalovaný vyhodnotil toto tvrdenie ako právne irelevantné. Bolo povinnosťou žalobcu prispôbiť skutočný stav takým spôsobom, aby tento zodpovedal zákonu o tepelnej energetike a naň nadväzujúcej vyhláške, čo v danom prípade nebolo dodržané.

21. Podľa žalovaného absencia reklamácie neznižuje mieru zavinenia žalobcu, ktorá by v konečnom dôsledku odôvodňovala postih sťažovateľa v minimálnej výške, nakoľko žalobca bol povinný poznať zákon a dodržiavať ho aj bez vyzvania. Žalovaný mal za to, že v oboch rozhodnutiach správnych orgánov sa nachádzajú aj ďalšie špecifikácie jednotlivých kritérií určených pre spravodlivé určenie výšky uloženej pokuty, na ktoré správané orgány pri určovaní a posudzovaní výšky uloženej pokuty prihliadali. Podľa žalovaného výška pokuty bola vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsah porušenia zákona. Žalovaný zastal názor, že vo svojich rozhodnutiach náležite odôvodnil výšku uloženej pokuty a jeho rozhodnutie je v súlade s platnými právnymi predpismi, čo do náležitého zistenia skutkového stavu veci, ako aj jeho právnej kvalifikácie.

22. Žalovaný navrhol aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/84/2017-41 zo dňa 28.06.2018 zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

23. Žalobca podal k vyjadreniu žalovaného repliku, v ktorej uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia, naďalej trval na všetkých svojich argumentoch podrobne rozobratých v kasačnej sťažnosti.

I V .

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

25. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. *Podľa ust. § 2 písm. e) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon“) na účely tohto zákona sa rozumie odberateľom koncový **odberateľ** alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dodané teplo využíva na rozvod tepla.*

Podľa ust. § 2 písm. f) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie konečným spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá teplo rozpočítané koncovým odberateľom alebo fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c) využíva výlučne na vlastnú spotrebu.

Podľa ust. § 2 písm. s) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie koncovými odberateľom odberateľ, ktorý dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo dodané teplo rozpočítáva konečným spotrebiteľom.

Podľa ust. § 17 ods. 4 písm. e) citovaného zákona koncový odberateľ, ktorý rozpočítáva množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode konečnému spotrebiteľovi a fyzická osoba

alebo právnická osoba, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c), sú povinní rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania.

Podľa ust. § 18 ods. 4 písm. d) citovaného zákona dodávateľ alebo odberateľ, ktorý rozpočítáva množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi, je povinný rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania.

Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z. (ďalej len „vyhláška“), ak sú v objekte rozpočítavania zapojené poměrové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 60 % a spotrebná zložka 40 % z celkových nákladov na dodané teplo na vykurovanie. Základná zložka sa rozpočítava konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania.

Podľa ust. 9 ods. 1 a 2 vyhlášky náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na objekt rozpočítavania určené podľa § 4 ods. 3 a § 8 sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 10 % a spotrebná zložka 90 % nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítavania. Základná zložka sa rozpočítava medzi konečných spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania, ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u konečného spotrebiteľa.

Podľa ust. § 10 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 5 písm. b) a ods. 6 písm. a) vyhlášky pri rozpočítávaní množstva dodaného tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a množstva dodaného tepla sa uvedú údaje podľa odsekov 2 až 6. Údaje o objekte rozpočítavania sú: podlahová plocha v metroch štvorcových alebo obostavaný objem v metroch kubických bytov, nebytových

priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania. Údaje o rozpočítávaní množstva tepla na vykurovanie pre konečného spotrebiteľa sú: podlahová plocha (obostavaný objem) bytu, podlahová plocha (obostavaný objem) nebytového priestoru a spoluvlastnícky podiel na spoločných priestoroch (obostavaný objem) v metroch štvorcových (v metroch kubických). Údaje o rozpočítávaní množstva tepla na prípravu teplej úžitkovej vody pre konečného spotrebiteľa sú: základná zložka nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody vypočítaná na byt alebo nebytový priestor z celkových nákladov v eurách.

Podľa ust. § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike inšpekcia uloží za porušenie niektorej z povinností podľa §17 ods. 3 a 4, § 18 ods. 4, 6 a 7, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3 pokutu od 16,50 € do 3.300,- €. Podľa §35 ods. 2 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinnosti. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok.

27. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. SK/0720/99/2015 zo dňa 13.05. 2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. ET/0186/08/15 zo dňa 19.08.2015, ktorým bola podľa § 35 ods. 1 písm. c) zákona o tepelnej energetike žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 330,- €, pre porušenie § 17 ods. 4 písm. c) a § 18 ods. 4 písm. d) v nadväznosti na § 7, § 9 a § 10 vyhlášky.

28. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/84/2017-41 zo dňa 28.06.2018, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobcu boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

29. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného zistil, že porušením § 17 ods. 4 písm. e/ zákona o tepelnej energetike, došlo k pochybeniu zo strany žalobcu, ktorý porušil povinnosť rozpočítavať množstvo tepla dodaného v tepelnej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítania, keď konal v rozpore s ust. § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky, nakoľko nerozdělil správne náklady na prípravu tepelnej

úžitkovej vody na základnú zložku a spotrebnú zložku, pretože základná zložka nebola rozpočítaná medzi končených spotrebiteľov rovnakým dielom na každý byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania, v prípade ak sú zabezpečené technické podmienky na odber teplej úžitkovej vody z centrálného rozvodu u konečného spotrebiteľa. Ďalej došlo k porušeniu povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi v zmysle § 7 a § 10 vyhlášky, keď základná zložka nebola vypočítaná konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na mete štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítania. Žalobca porušil povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 písm. d) zákona o tepelnej energetike.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení dôvodov vznesených v kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne, súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

31. Najvyšší súd sa nestotožnil so sťažnostným bodom, v ktorom žalobca namietal neprimeranú výšku pokuty. Má za to, že žalovaný zohľadnil pri výške pokuty následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov-vlastníkov bytov a nebytových priestorov, keďže nedodržanie pravidiel rozpočítavania v súlade s osobitným predpisom sa negatívne prejavilo na vyúčtovaní služieb spojených s bývaním za rok 2013. Žalobca ako koncový odberateľ bol povinný dodržať všetky zákonom stanovené podmienky trhu s teplom, pričom za ich dodržiavanie zodpovedal objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

32. Možnosť určenia vlastných pravidiel rozpočítania podľa § 7 ods. 10 a § 9 ods. 8 vyhlášky umožňuje vyhláška avšak iba za splnenia jednej podmienky. - Dohoda vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu. (§ 14 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov). Avšak v správnom konaní nebolo predložené žiadne rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktoré

by obsahovalo dohodu o inom spôsobe rozpočítania množstva daného tepla na vykurovanie ako je v ust. § 7 vyhlášky alebo dohodu o inom spôsobe rozpočítania množstva daného tepla na prípravu úžitkovej vody ako je v § 9 vyhlášky. Žalovaný výšku pokuty podľa súdu, vzhľadom na hornú hranicu zákonom stanovenej sadzby, uložil primerane represívnu a naďalej plniacu preventívnu funkciu.

33. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že realizáciou rozúčtovania neboli vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome nijakým spôsobom znevýhodnení ale naopak, boli zvýhodnení na úkor vlastníka nebytových priestorov, ktorým bol sám žalobca. Zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov nikdy nedošlo k reklamácií predmetných služieb poskytovaných správcom bytového domu. Podľa názoru najvyššieho súdu nerešpektovaním pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu tepelnej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla podľa vyhlášky žalobca znemožnil kontrolu vyúčtovania nákladov za teplú úžitkovú vodu a teplo zo strany konečných spotrebiteľov. Tým, že žalobca svojvoľne, mimo rámca predmetnej vyhlášky zvolil svoj vlastný spôsob rozpočítavania, vytvoril stav právnej neistoty, ktorý bol neprospešný a nežiaduci vo vzťahu ku konečným spotrebiteľom. Žalovaný zohľadnil následok protiprávneho konania, ktorým bolo v danom prípade ohrozenie ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov. Žalobca neuplatnil postup vyúčtovania TÚV podľa vyhlášky čím došlo k poškodeniu vlastníkov bytov o sumu 53,23€ ak by žalobca postupoval v zmysle vyhlášky. Spotrebiteľia majú právo na to, aby im služby boli poskytované v súlade s predmetnými právnymi predpismi a teda vyúčtovanie má byť vykonané v súlade s pravidlami rozpočítavania uvedenými vo vyhláške. Absencia reklamácie neznížila mieru zavinenia žalobcu, ktorá by v končenom dôsledku odôvodnila postih žalobcu v minimálnej výške, nakoľko žalobca bol povinný poznať zákon a dodržiavať ho bez vyzvania.

34. Najvyšší súd sa nestotožnil ani so sťažnostným bodom, v ktorom žalobca upozornil, že v záujme právnej istoty sa obrátil na tvorca vyhlášky so žiadosťou o návrh riešenia uvedeného špecifického prípadu. Najvyšší súd prijal záver, že zo stanoviska URSO vyplýva nesúladsť skutočného stavu so stavom požadovaným príslušnými predpismi. Vyhláška ustanovuje postup rozpočítania pre prípad zapojených určených meradiel u všetkých konečných spotrebiteľov alebo poměrových rozdeľovačov tepla vykurovacích nákladov u všetkých konečných spotrebiteľov, prípadne spôsob rozpočítavania bez týchto meracích

prístrojov. Bolo povinnosťou žalobcu prispôbiť skutočný stav takým spôsobom, aby zodpovedal zákonu o tepelnej energetike a naň nadväzujúcej vyhláške, čo v danom prípade nebolo dodržané.

35. Na zodpovednosť žalobcu, a ani na zníženie výšky pokuty nemala vplyv skutočnosť, na základe ktorej podľa tvrdenia žalobcu nebolo možné aplikovať ustanovenia vyhlášky na rozpočítaváme množstva daného tepla na vykurovanie v dôsledku zapojenia tak poměrových rozdeľovačov tepla, ako aj určených meradiel tepla. Za tento nedostatok zodpovedal žalobca, ktorého povinnosťou bolo zabezpečiť rovnaké druhy meracích prístrojov tak, aby bolo reálne možné realizovať vyúčtovanie podľa pravidiel ustanovených vyhláškou, nakoľko priamo z vyhlášky vyplýva, že v rámci jedného objektu rozpočítavania - bytového domu- je možné použiť iba jeden druh meracích prístrojov.

36. Najvyšší súd má za to, že sa krajský súd dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami správnej žaloby. Námietky kasačnej sťažnosti boli totožné s námietkami správnej žaloby, žalobca v kasačnej sťažnosti nepreukázal žiadne nové tvrdenia. Žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by ho zbavovali jeho objektívnej zodpovednosti za protiprávny stav.

5.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 SSP.

38. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi (žalobcovi) nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 10. septembra 2019

JUDr. Nora Halmová., v.r.

predsedníčka senátu

JUDr. Jana Zemková, PhD., v.r.

člen senátu

Mgr. Viliam Pohančénik., v.r.

člen senátu

Za správnosť vyhotovenja:...

Kancelária ÚR SOI

Došlo: 18. 10. 2013

Príloha číslo: *1071* Číslo spisu:

Príloha číslo: *8* Vydané: